

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. september 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Astrid Helmart Johansen
Sagsnr.: 2018-0030-1441
Dok.: 829794

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1030 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. august 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1030 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere Simon Ankjærgaards opslag på Facebook den 11. august 2018, i hvilket han beskriver sin oplevelse som vidne i en konkret voldtægtssag, og herunder svare på

1. om tallene fra Det Kriminalpræventive Råd giver ministeren anledning til at overveje, om det er for svært, og for personligt omkostningsfyldt, for et voldtægtsoffer at få sin gerningsmand anmeldt og dømt
2. om ministeren vil tage konkrete initiativer til at sikre en bedre retsstilling for offeret i voldtægtsager
3. hvorfor voldtægtsofferet betragtes som sidestillet med et vidne i sagen, og ikke en part, hvorved gerningsmanden angiveligt må høre offerets forklaring, men offeret ikke må høre gerningsmandens?
4. hvilke hensyn der kan ligge til grund for statsadvokatens beslutning om, at sagen ikke skal ankes, selv om det indstilles af politi og anklagemyndighed?”

Svar:

Jeg finder det af principielle grunde rigtigst ikke at kommentere konkrete sager, der verserer eller har verseret ved domstolene.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at voldtægt er et område, som jeg vedvarende har fokus på, da det er en af de mest modbydelige og krænkende forbrydelser, der findes. Voldtægt kan påvirke offeret resten af livet, og det er derfor utrolig vigtigt, at ofre for voldtægt oplever, at de mødes af politiet og retssystemet med forståelse og imødekommenhed.

Der er gjort en stor indsats på området, hvor vi bl.a. tidligere i år afskaffede 72-timers reglen, så ofre for voldtægt ikke længere er begrænset af en tidsfrist for, hvornår de skal anmelde forbrydelsen for at få erstatning. Niveaue for tortgodtgørelse i alle sager om seksuelle krænkelse blev samtidig forhøjet med ca. 1/3, herudover blev niveaue for tortgodtgørelse i sager om fuldbyrdet voldtægt forhøjet med yderligere ca. 1/3, så tortgodtgørelsen i sådanne sager som udgangspunkt vil være ca. 100.000 kr. Samtidig skærpede vi straffniveaue for voldtægt, men jeg er opmærksom på, at alle problemer ikke er løst med disse tiltag.

Jeg har derfor før sommerferien bedt Rigspolitiet og Rigsadvokaten om at redegøre for efterforskningen af og strafforfølgningen i voldtægtssager for bl.a. at få en status på, hvorvidt initiativerne i voldtægtspakken ”Respekt for voldtægts ofre” fra 2016 har haft den ønskede effekt.

Samtidig vil jeg i efteråret nedsætte et ekspertpanel, som skal hjælpe med at forbedre forholdene ved at komme med en række bud på de forhold, der peges på i spørgsmålet, herunder hvordan vi både i og på tværs af sektorerne kan blive bedre til at tage hånd om voldtægtsofre i hele sagsforløbet, hvad der kan gøres ved overrepræsentationen af udlændinge som gerningspersoner, og hvordan vi kan forebygge voldtægter.

Vi skylder ofrene at lytte til deres oplevelser med både politiet og retssystemet, og vi skylder dem især at lære af de erfaringer, de deler med os. Vi skal sætte alle kræfter ind for at løse de problemer, der er på området. Forbrydelser af denne art skal til stadighed bekæmpes med de mest effektive redskaber, vi har.